

működési engedély alapján kiutalt hitelből — a Magyar Nemzeti Bank adta — prompt ki lehetett fizetni a két kis traktor árát. Misu — aki valóban engedélyt kért a belügyminisztertől nevének megváltoztatására, akkor tudták meg a környékbeliek, hogy igazi neve Suszter Mihály — elégedetten dörzsölgette a kezét: így kell ezt csinálni. Így lehet élni. Boldogulni. Érzék kell az ilyesmihez, bizony. Ami nem mindenkinek adatik meg.

Dzsumbó búcsúztatására egy szép, napsugaras májusi napon került sor. Leírhatatlan és elmondhatatlan volt a búcsú, így hát nem írjuk le, nem mondjuk el. El lehet-e mondani a könnyeket, amelyek a barázdás arcokon végigfolytak, midőn Dzsumbó a nyolckerekes pótkocsin tanácstalanul trombitálva nekilódult a számára még ismeretlen új életnek, új világnak? Meg azt az úttörőruhás gyermekvisongást, ami Dzsumbó útját kilométereken át végigkísérte? Virágözön hullt Dzsumbóra. Amikor aztán a zaj elcsöndesedett, Dzsumbó nekiállt és jó étvágygal bezabálta a virágokat.

Dzsumbó nevét és emlékét nemcsak a társulás neve őrzi; a Dzsumbó sugárút neve sem változott. Azóta persze hobbikertek és faházak sorakoznak mellette, de a neve ma is: Dzsumbó sugárút. És ki az, aki ezen fennakadna? Az az út megérdemli, hogy Dzsumbó nevét viselje. Azt az utat Dzsumbó taposta szélesre.

PINTÉR LAJOS

Búzavirágkék-szemű kedves

*Búzavirágkék-szemű kedves, ha
eljössz hozzám: látogatóba jön a rét.
Jó estét, búzavirág! Főzz kávé,
búzavirág! Vetközz le, búzavirág!
Búzavirágkék-szemű rét, leszek
majd egyszer egészen tiéd. Jó éjt.*

*Jó reggelt új napom. Magamra nyitom
a rádiót, mint a gázcsapot.
Híreket mondunk, híreket:
2 meg 2 az öt, kettő meg kettő = 6.
A béke a háború folytatása, csak
más eszközökkel, jó reggelt!
Arcomra teríti magát egy újság,
jó reggelt, halott katona vagyok.
Szemem emlékműve a búzavirág.*

1953

Születésem évére

*Készül a tél előtti körkép:
a ló, egy gyerek s az apja-anyja.
Ködfüggöny mögül valaki lesi,
aki ha vernék, nem tagadna.*

*Kattan a gép, cikázó villám
fut ki az égi állomásról.
Csillagos fejek csattannak kőhöz,
fűvel megrakott s árva a jászol.*

*Kisbaba-huszár, aki voltam —
somfaág-ostor kezemből lendült.
Bölcsők, koporsók. Álmok és dogmák.
Álom volt: megdőlt, dogma volt: megdőlt.*

*Készül a tél utáni körkép,
emeli lábát apám a sárból —
köszön emberre, köszön időre:
jónapot fiam! jónapot zápor!*

Írj verset!

*Írj verset, bizonyítsd be, hogy élsz.
Írj,
mert reggelre ablakodban a szomszéd
házfal kel föl, nem a Nap,
írj verset, védj magad.
Írj, bizonyítsd, hogy más is
olvasható, nemcsak a pénz.
Írj, mert föl szállott a fácán tolla,
föl a kalapokra, s mert a dzsenti
kalap alatt tök-forma fejek.
Írj, mert sok a karám, a rom,
a rém, kevés a rím. Írj, mert
sok a diktátor, kevés a költő.
Írj, mert sok a jövő, kevés a jelen.
Írj, mert legnagyobb gyár
a hivatal, hol manipulált*

*pacsirta: írógép dalol, danol,
ahol a líra itala löre.
Írj, mert átmegey rajtad, megtipor
az átmeneti kor. Írj, mert fölösleges
az ember, mint a ló.
Írj verset, igazold, hogy élsz!
Írj verset, ha ablakodban reggel
a szomszéd házjal kel fel, nem a Nap.*

HÉVÍZI OTTÓ

Kamasz éj

*démonka irány a szemhéjak tükörszobája
söprűd vonszol: minden láng lakható
(ha bűvöl-bájjal is önmagához lesz-e szárnya
önmagához lesz-e szárnya)*

*hajad lobog csóvát hajítsz az ég tárnáiba
aztán föllármázod végig a húst
(vágy: félrevert harang — őbenne szól-e most ima
őbenne szól-e most ima)*

*démonka látod vetkezetlen az ölelésem
dübörgő gerinc vagyok elítélt
(magához térvén első szava nem leszek én sem
első szava nem leszek én sem)*

*

*és rendet raksz lebontod a párnák reliefjét
most lakoltatjuk ki egymást — — —
körüttünk a tárgyak immár roncsok és ereklyék
roncsok és ereklyék*